

ringen, den største årsag, gør vi ikke noget ved – det gør man ikke noget systematisk ved, så får man meget, meget svært ved at opnå det resultat, man kan nå.

Jeg synes selvfølgelig også, at det er kedeligt, at der ikke er nogen, der har bemærket, at dette er et besparelsesforslag fra Enhedslistens side, forstået på den måde, at de ca. 250 mio. kr., man bruger hvert år til at forringe natur og miljø ved at lave vandløbsvedligeholdelse, sparer man jo i udgangspunktet med det her forslag. Og at det er sådan, at der ikke er nogen tvivl om, at den vandløbsvedligeholdelse er et naturmæssigt og miljømæssigt alvorligt problem, kan man se, hvis man kigger på de rapporter, der er lavet om det. Det har været værre tidligere, skulle jeg skynde mig at huske at sige.

Hvad angår vandløbsloven, der regulerer, hvordan man skal vedligeholde vandløbene, kan den dog ikke henføres til den nuværende regering, men er vistnok noget, der var nærmest før Schlüter, forstået på den måde, at man fik en ny lov i 1982, som ligestillede naturhensyn og det, at der skulle være tale om en afledningskanal for landbruget. Og det var et stort fremskridt, for indtil 1982 var formålet med den lovgivning, vi havde på området, kun, at det skulle være sådan, at man kunne lede vandet væk, og siden har man altså ligestillet de to interesser.

Spørgsmålet er så, om det at ligestille de to interesser med den viden, man har om, hvordan landbruget er i stand til at varetage sine interesser, er et tilstrækkeligt grundlag for lovgivningen. Det, som nogle også har talt om, er, at der måske kunne være behov for at få vandløbsloven revideret endnu en gang, og det kunne sådan et udredningsarbejde som det her jo også medvirke til.

Jeg tror ikke, at der er nogen, der er i tvivl om, at ændringen af lovgivningen i 1982 har været med til at forbedre forholdene for fisk, vandinsekter, fugle og planter i vandløbene; men det er bare stadig væk sådan, at omkring halvdelen af vandløbene ikke lever op til den målsætning, som blev formuleret af amterne, hvad der burde være tilfældet, og derfor er der altså brug for at gøre en forøget indsats.

Der er også andre eksempler på rapporter, som har peget på vandregulering som en af de ting, der skal gøres op med. DMU offentliggjorde i 2007 en faglig rapport: »Virkemidler til realisering af målene i EU's Vandrammedirektiv«. Rapporten redegjorde for virkningerne af et stop for vandløbsvedligeholdelse, og her fremstår et

stop for vandløbsvedligeholdelse som et af de mest virksomme redskaber over for udledning af både kvælstof og fosfor på markerne, og samtidig fremstod det som det måske mest, specielt økonomisk, positive tiltag, når de sparede udgifter til vandløbsvedligeholdelse trækkes fra rapportens opgørelse af jordrentetabet. Altså: Der er både miljømæssigt, naturmæssigt og økonomisk set fornuft i at gribe ind over for den automatiske vandløbsvedligeholdelse, som vi har i dag.

Jeg er selvfølgelig glad for, at der er politiske partier i Folketinget, som er enige med os i, at det er et område, der skal gøres noget ved, og som også er enige i, at det altså ikke kan nytte noget at gøre det, som Dansk Folkeparti gjorde, nemlig at trække kortet med fødevarerangelsen i verden som argument for, at vi skal mere landbrugsjord i Danmark. Der er ingen sammenhæng mellem de to ting.

Det kan heller ikke nytte noget at spille det kort, der hedder, at vi er nødt til fortsat at prioritere landbrugets udnyttelse af den danske natur højere end miljø og natur. Her i den foregående uge udgav Kjeld Hansen en fantastisk bog, der meget præcist beskriver, hvad der er sket med naturen og miljøet de sidste 100 år, og jeg siger ikke, at vi på alle områder skal tilbage til fortidens tilstand, selv om det naturmæssigt og miljømæssigt ville være en kæmpemæssig gevinst, men jeg siger bare, at vi ikke skal bilde os ind, at vi opnår resultater på natur- og miljøområdet, hvis vi ikke også er indstillet på i en række tilfælde at gå lodret direkte imod økonomiske landbrugsinteresser. Det kommer vi til. Og jeg synes sådan set ikke, at det her forslag forsøger at skjule den kendsgerning for nogen. Selv om jeg synes, hr. Eyvind Vesselbo er en dygtig mand, så tror jeg også, at andre ville have opdaget ved gennemlæsningen, at det her forslag har konsekvenser for dansk landbrug, og det er også hensigten.

Kl. 20:20

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.